

Schets 6 – Dichtbij – ver weg

Lukas 8:51-56; Mattheüs 26:55-58; Markus 16:6-7

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking.
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende.
- Apparatuur om het filmpje van het kernwoord 'duivel' te bekijken op www.abcvanhetgeloof.nl.
- Materiaal voor het maken van een tekening of schildering (slotopdracht).

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Lukas 8:40-56
 - ✓ Mattheüs 26:55-58
 - ✓ Markus 16:1-8
 - ✓ Handelingen 2:22-33
 - ✓ 1 Petrus 2:19-25
- Vanuit de belijdenis:
 - ✓ Heidelbergse Catechismus, zondag 17
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 14
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 73:13, 14
 - ✓ Psalm 85:3
 - ✓ Psalm 145:6
 - ✓ Psalm 56:5
 - ✓ Psalm 1
 - ✓ Psalm 17:3
 - ✓ Jezus, leven van mijn leven
 - ✓ Alzo lief had God de wereld
 - ✓ Christus, onze Heer', verrees
 - ✓ Heer', ik kom tot U
 - ✓ Gij die van God zijt afgedwaald
- Gebedspunten:
 - ✓ Dank de Heere dat Hij de kloof tussen God en mens gedicht heeft.
 - ✓ Vraag om een leven dichtbij de Heere.

Doelstelling

De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Hoe kan het dat Petrus soms zo dicht bij Jezus leefde en andere momenten ver van Hem verwijderd was?
2. Wat is kenmerkend voor jouw leven met de Heere: dichtbij of ver weg?

Alternatieve (start)opdracht

- Verdeel in twee groepen. Groep 1 bedenkt zoveel mogelijk voorbeelden uit het leven van Petrus waarin hij dichtbij Jezus was. Groep 2 bedenkt momenten waarop Petrus ver bij zijn Meester vandaan was.

Achtergrondinformatie

Er komen veel verschillende bijbelgedeelten aan de orde in deze schets. Hieronder tref je een exegetische van enkele belangrijkste gedeeltes aan.

Markus 5:21-43

Je leest deze geschiedenis ook in **Lukas 8:40-56** en Mattheüs 9:18-26.

Intro Je ontmoet in dit gedeelte twee mensen. De overste van de synagoge – een man van aanzien - en de bloedvloeiende vrouw – die daardoor als onrein geldt en daarom niet eens in de synagoge mag komen. Maar in de nood van hun leven geldt voor beiden hetzelfde: vertrouwen ze op wat anderen hen zeggen of vertrouwen ze op Jezus' woord: 'Vrees niet, geloof alleen' (vers 36)?

Vers 21-24 De kring van belangstellenden rondom Jezus wordt opengebrouwen door een vooraanstaand man; een man die lid is van de synagogeraad. Je merkt aan alles dat deze man grote haast heeft; hij komt, ziet, valt aan Jezus' voeten en smeekt (bidt). Zijn dochtertje ligt op sterven. Hij smeekt Jezus om direct te komen. Hij heeft groot geloof /vertrouwen in Jezus' macht. Als Jezus komt en zijn dochtertje de handen oplegt, zal zij genezen zijn. Jezus gaat mee, de massa sluit aan en 'verdringt' Hem. Oftewel: het gaat uiterst traag.

Vers 25-29 We ontmoeten een vrouw die al twaalf jaar last heeft van chronische menstruatie. Ze heeft 'geleden van vele medicijnmeesters'. Ze heeft haar hele kapitaal er aan gependend maar het heeft niets opgeleverd. De ziekte wordt alleen maar erger. Door deze ziekte geldt deze vrouw ook als onrein (zie Leviticus 15:25 en verder). Zo iemand was buitengesloten van het normale sociale en godsdienstige leven. Ze mag dus helemaal niet in deze menigte komen. Maar deze vrouw wil bij Jezus komen omdat ze gelooft dat alleen het aanraken van Hem voldoende is voor haar om te genezen. Let op: De vrouw is niet bijgelovig en kent geen kracht toe aan Jezus' kleren op zich. Het gaat om onreinheid. Wie een onreine aanraakte werd zelf ook onrein. Maar de vrouw ziet in Jezus de beloofde Messias over Wie Jesaja profeteerde: 'Waarlijk Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze smarten die heeft Hij gedragen' (Jesaja 53:4). Het aanraken van Jezus is daarom een 'ruil'. Onreinheid neemt Hij op Zich en Hij schenkt reinheid. Het geloof van deze vrouw wordt niet beschaamd: meteen na de aanraking van Jezus' mantel merkt ze dat het bloedvloeien stopt.

Vers 30-34 Jezus merkt wat er gebeurt en vraagt wie Hem heeft aangeraakt. Hij de Messias, wil niet alleen maar vergeven en genezen maar ook de relatie tussen God en mens herstellen. De vrouw komt 'vrezend en bevend' terug bij Jezus. Bang omdat ze zich, tegen de wet, onder de menigte heeft begeven. Onder de indruk van Jezus' macht? 'Wetende wat aan haar was geschied'. In ieder geval: ze komt en vertelt Hem 'al de waarheid'. Dan ontdekt ze dat Hij veel meer van haar houdt, dan ze ooit had durven denken.

Vers 35 Tijdens Jezus' gesprek met de vrouw komen de knechten van Jaïrus hem vertellen dat het 'te laat' is. In hun opmerkingen klinkt iets sympathieks: Laat Jezus nu maar

met rust. Hij heeft het druk genoeg. En ook naar Jairo toe: Een groot vertrouwen is mooi, maar er zijn grenzen aan wat je hopen kan. Jairo moet geen al te hoge verwachtingen hebben. Daar raak je maar teleurgesteld van.

Vers 36 Jezus zegt iets heel anders tegen Jairo. Het is een opdracht, een bevel: 'Vrees niet, geloof alleen'. Let op: Wat een enorme spanning zal Jairo hier ervaren hebben. De ziekte van zijn dochtertje, de traagheid onderweg met het oponthoud door de menigte én de vrouw. Je kunt hier gerust spreken van een beproeving voor Jairo; God stelt hem op de proef. Niet om te kijken of hij zal vallen, maar om zijn geloof juist sterker te laten groeien. En dan blijkt dat Jairo's geloof een overwinnend geloof te zijn. Hij gaat met Jezus mee.

Vers 37-40 Jezus neemt slechts drie van Zijn discipelen mee naar binnen in het huis van Jairo. Iedereen die daar binnen is, denkt alleen maar aan de dood. Niemand schijnt het geloof van Jairo te delen. Ze letten alleen op de aardse, de gewone dingen. Nu de dood in ingetreden, is er volgens niemand nog iets te hopen. Zelfs niet als Jezus er is. Die houding neemt Jezus deze mensen kwalijk. Met de opmerking: 'het meisje slaapt' maakt Hij duidelijk dat voor Hem dood niet dood is. En dat mensen moeten en mogen weten dat voor wie gelooft, sterven slapen is. Slapen tot Jezus je wekt. Voor wie niet gelooft, klinkt dit belachelijk. Wie blijft lachen, ontgaat het wonder. Jezus drijft alle omstanders, behalve de ouders, naar buiten.

Vers 41-43 Jezus neemt het meisje bij de hand en zegt: 'Talitha Kumi'. Markus schrijft het in het Aramees, de taal die Jezus ook sprak. Meisje, opstaan! Het klinkt als een vader of moeder die 's morgens hun kind wakker roepen. Door die heel gewoon klinkende woorden toont Jezus hier Zijn macht. Want het meisje staat op, en wandelt door het huis.

Mensen zeggen als de dood in ingetreden: 'Val de Meester niet langer lastig'. Jezus laat zien dat Hij alleen maar hoeft te zeggen: 'Meisje (of jongen, man of vrouw), sta op!' Hij heeft alle macht in hemel en op aarde (Mattheüs 28:18 en Openbaring 1:18).

De mensen die er bij zijn, staan verbijsterd. Begrijpelijk! Wie zou niet vrezen? Jezus dringt er op aan dat niemand het zou weten. Dat kan bijna niet. Maar Jezus wil geen reclame voor Zichzelf als iemand Die vooral wonderen doet. Hij vraagt van mensen geloof zoals de vrouw en Jairo het getoond hebben. Tenslotte beveelt hij het meisje te eten te geven. Daarmee zal het voor de ouders voorgoed duidelijk zijn dat het meisje inderdaad weer leeft (vergelijk Lukas 24:42).

Mattheüs 26:47-68

Vers 47-56 De tegenstanders denken alles goed te plannen maar er gebeurt niets buiten de macht van God om. Jezus weet dat ze onderweg zijn en is er op voorbereid. Judas leidt de soldaten die Jezus gevangen nemen. Het teken waarmee Judas zijn Meester verraadt – een kus – was een teken van vriendschap (Romeinen 16:6; 1 Korinthe 16:20; 2 Korinthe 13:12; 1 Thessalonicensen 5:26). In reactie op Judas' kus laat de Heere Jezus hem weten dat Hij de vriendschap wel ernstig nam: 'vriend' zegt Hij allereerst tegen Judas. Met daarbij de toevoeging: 'waarom ben je hier'. Dat wil zeggen: Welke goede reden heb je om Mij te verraden?

Petrus vindt het allemaal te gemakkelijk gaan en denkt dat er gevochten moet worden. Zijn poging die niet erg indrukwekkend is (hij slaat slechts een oor af) wordt door Jezus meteen veroordeeld. Jezus zegt hier niet dat elke vorm van oorlogvoering per se fout is. Waar het nu om draait, is dat Jezus' weg van verzoening niet door kracht of geweld plaats zal vinden. Hij heeft macht genoeg. Hij heeft Petrus niet nodig; de hemel kan Hem bijstaan met een ontelbare menigte engelen. Maar Hij wil de weg van het lijden gaan om zó verzoening te doen. Als Petrus zijn zin gekregen had, zou hij dat juist in de weg gestaan hebben. Jezus wijst er met nadruk op dat de weg die Hij gaat in de Schriften – het Oude Testament - is voorspeld. Ook de 'schare', die meegekomen is, spreekt Jezus nog toe. Opnieuw zie je hier twee kanten: Jezus verwijt hen hun haat tegenover Hem, terwijl Hij enkel goed deed. Tegelijk verwijst Jezus naar Gods plan in dit alles: De Schriften moeten vervuld worden. De verzoening zal plaatsvinden; dwars door alle menselijke plannen en gedachten heen, vervult God Zijn raad.

Vers 57-68 Jezus wordt voor het Sanhedrin geleid om ondervraagd te worden. Allereerst wordt heel duidelijk dat er geen enkele beschuldiging tegen Jezus in te brengen is. Hij heeft niets verkeerd gedaan. Tenslotte moet het dan tot een veroordeling komen op grond van twee valse getuigen. Ze verwijzen naar een uitspraak van Jezus over de tempel (Johannes 2:19). Jezus bedoelde de tempel van Zijn lichaam. Als die was afgebroken en na drie dagen hersteld zou zijn (de opstanding) zou de dienst der verzoening in de tempel vervuld zijn.

Jezus verdedigt zich niet tegenover de valse aanklacht. Hij zwijgt totdat de Hogepriester Hem vraagt wie Hij werkelijk is. Volgens de kanttekening gaf Jezus hiermee aan dat de zaak zo ongegrond was dat ze niet waardig was beantwoord te worden. Let op, de hogepriester vraagt het onder ede: Wat nu gezegd gaat worden, geldt als absolute waarheid of als godslasterlijk. Jezus antwoordt bevestigend en zegt er nog meer bij. Hij verwijst naar een profetie uit Daniël 7:13. Daar gaat het over God die komt als Rechter om te oordelen de levenden en de doden. Dus in deze rechtszaal verklaart de Heere Jezus: Ik ben jullie God en Rechter; die zal komen om jullie te oordelen.

De reactie van de hogepriester klinkt in de oren van wie wel religieus wil zijn maar de Heere Jezus niet wil erkennen als de Zoon van God misschien wel vroom. Maar ten diepste hoor je hier het verzet tegen Gods evangelie in alle hevigheid. De hogepriester weigert Jezus te aanvaarden als Gods Zoon en weigert daarmee Gods weg tot het heil te aanvaarden. Alle anderen zijn het volledig met Hem eens. Ze verklaren Jezus des doods schuldig.

De laatste verzen zijn voor wie de Heere Jezus liefheeft bijna te schokkend om te lezen. Eens te meer als je hier bij bedenkt dat het zoals Jacobus Revius in een beroemd gedicht onder woorden bracht niet de Joden waren die hem kruisten, bespuwden en in het gezicht stoten, maar ik. Dit deden en doen wij Hem aan door onze zonden.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

Ze zijn allebei even groot.

De antwoorden op deze vragen zijn in uitgebreide vorm terug te vinden in bovenstaande achtergrondinformatie, maar bij elke vraag geven we hieronder de kern weer.

1.
 - a. Jakobus en Johannes.
 - b. De verheerlijking op de berg; het dochttertje van Jaïrus; Gethsémané.
 2. –
 3.
 - a. Hij vertelt wat hij zelf heeft gezien en meegemaakt. Hij kan zijn hoorders vertellen dat het écht waar is, hij heeft het zelf gezien.
 - b. Het is de Geest Die overtuigt dat Gods Woord de waarheid is. Dat wil Hij doen in ons hart. Daar mag je om bidden bij het lezen van de Bijbel, dat je mag ervaren dat dit de waarheid is. En dan ga je er ook van getuigen, want dat heb je het zelf ondervonden. Ook voor dat getuigen is de hulp van de Heilige Geest onmisbaar.
 4.
 - a. –
 - b. Stellingen:
 - Jezus ís Overwinnaar, maar de duivel heeft nog steeds macht. Niet alle macht, en hij is verslagen, maar hij kan nog tekeer gaan (1 Petrus 5:8-9).
 - We zijn als mens volledig verantwoordelijk voor onze zonde. Wij hebben gezondigd en daarom verdienen wij straf.
 - Toch is dat wel waarvoor we gekozen hebben en bij elke zonde die we doen bevestigen we die keuze.
 - Dan wordt hij definitief verslagen. Op Golgotha is de duivel verslagen, maar de definitieve straf zal voltrokken worden op de dag van de wederkomst.
 - c. –
 5.
 - a. Petrus volgt de soldaten en gaat zelfs de zaal van de hogepriester binnen (Matth. 26:58).
 - b. De verloochening.
 6. Petrus heeft de Heere Jezus verloochend. Toen is hij huilend van berouw weggevlucht. Nu zegt de Opgestane Jezus dat in het bijzonder Petrus moet weten dat Hij leeft en dat Hij hem wil zien. Dat getuigt van genade: ook voor Petrus is de Heere Jezus opgestaan. Hij wil hem zien en het weer in orde maken met hem (zoals gebeurt in Joh. 21). Wat een wonder!
 7. Petrus noemt zijn hoorders (en zichzelf) dwalende schapen. Zo waren ze ver weg van de Herder. Maar Jezus heeft dat veranderd: Hij heeft ze opgezocht en bij Hem gebracht. Dat heeft Hij gedaan door Zijn leven te geven. Daarom moeten wij – zegt Petrus – Hem volgen, in Zijn voetstappen gaan. Dat heeft Petrus in zijn leven geleerd, die les klinkt ook voor ons.
 8. –
- Slotopdracht*
Een mooie vraag om de jongeren mee naar huis te geven.